

Posudek oponenta bakalářské práce: Martin Šimek – Salome.

Objektem bakalářské práce je scénické a kostýmní řešení opery „Salome“ Richarda Strausse.

Text nás postupně seznamuje s životopisem skladatele, okolnostmi vzniku opery, jejím dějem, inspiračními zdroji autora bakalářské práce, zobrazením postavy Salome v dějinách výtvarného umění, popisy předchozích inscenací, až se dostaneme k samotnému řešení scény a kostýmů. Drobné výhrady bych měl k řazení textu, kde mi někdy schází logická návaznost jednotlivých odstavců. Část popisující předchozí inscenace Salome není příliš sdělná a o podobě těchto řešení se mnoho nedozvíme. Nemohu také nezmínit několik překlepů a chyb v interpunkci, které čtení textu ještě více komplikují. Obsahově jde ale o poměrně dobrou práci. Autor se snaží popsat své inspirační zdroje a analyzovat svou cestu k výsledné podobě svého inscenačního řešení. Oceňuji, že se zabývá hudební složkou, která je v případě opery mnohdy podstatnější než libreto.

Scénografická koncepce je vizuálně atraktivní. Řešení není nijak objevné - za sebou řazené zmenšující se portály, je ale doplněno o dvojici objektů, jakoby soch stromu a skály. Vše je bílé. Jako výtvarná instalace působivé. Ano, něco takového už bylo v galeriích několikrát k vidění a jistě ještě bude, přesto působivé. V divadle členění portály pomůže vytvořit hrací plány za sebou a vyjetím některých portálů do provaziště i modulovat prostor. Tyto změny jsou vymyšleny poměrně po smyslu hudebního dramatu. Na hru se světlem, s kterou se v koncepci počítá, může ale autor s bílými stěnami a podlahou zapomenout. Ale je to asi tak, že každý scénograf si musí bílou scénu v praxi vyzkoušet, aby zjistil, jak se do takové scény svítí. Ze dvou „sochařských“ objektů je dramaticky významnější strom, který je umístěn úplně vpředu na pravé straně prvního bílého portálu. U něj je, až do rozhovoru se Salome, uvázán Jochanaan. Tedy, žádný hlas vycházející z cisterny, ale od začátku viditelný živý (podle koncepce nahý) pěvec přímo před divákem. Osobně nepovažuji toto řešení za šťastné, ale asi by v tomto případě hodně záleželo na vyjádření režiséra a dirigenta. Zde jde o řešení bezesporu originální. Otázka je, jestli je to originalita na pravém místě. Autor chce ukázat, že Herodes se Jochanaana sice bojí, ale před inspekci z Říma předstírá, že ne, a proto proroka hrdě vystaví uvázaného u stromu. Podle mě trochu překombinované. Nicméně řešení respektuji.

Popis jednotlivých situací by podle mě mohl být doplněn půdorysy pro lepší orientaci a představu. Minimálně bych ocenil informaci o tom, v jakém divadle si mám Salome představit. Slovní popis kostýmů bych doplnil obrazovou dokumentací.

Celkově práci považuji za nadprůměrnou a doporučuji ji k obhajobě.

Navrhuji ohodnocení „C“.

V Praze 30.8.2018

MgA. Martin Černý